

Mònica Pont

PROPIETÀRIA DE L'EXPLOTACIÓ AGROPECUÀRIA CAL FONT I LA CASA D'AGROTURISME LES CASES

La Mònica Pont és sòcia de La Cooperativa – Agrobotiga, forma part de la junta de La Cooperativa Ramaders de Muntanya del Berguedà i l'Associació de les Dones del Món Rural, pageses i ramaderes de Catalunya. També és regidora de l'Ajuntament de Sagàs i és la propietària de Cal Font de Sagàs

Cal Font 08517 - Sagàs

A què es dedica l'empresa per la que treballes?

La nostra empresa és una explotació agrícola-ramadera familiar. L'activitat principal és la ramaderia extensiva de boví de carn. Criem vaca bruna del Pirineu, que és la vaca autòctona de la zona, i blanc bleu belga, una raça amb unes característiques morfològiques que la fan molt apreciada com a sementals per fer encreuament amb d'altres races.

"El paper de la dona serà imprescindible, ja que pel sector és una mirada nova, fresca, que pot contribuir a trencar inèrcies del passat."

Des de fa 8 anys, tenim una agrobotiga amb un altre soci ramader. Allà hi elaborem i comercialitzem directament els nostres productes. Complementàriament a l'activitat ramadera, també tenim "Les Cases", una casa d'agroturisme a Sagàs.

Quin càrrec ocupes?

Actualment sóc la titular. Anteriorment ho eren els meus pares, fins que fa uns anys vàrem fer el relleu generacional.

Mònica Pont

PROPIETÀRIA DE L'EXPLOTACIÓ AGROPECUÀRIA CAL FONT I LA CASA D'AGROTURISME LES CASES

Quines funcions desenvolupes?

Una mica de tot... Sóc la responsable de les tres línies de negoci.

Per una banda, estic al davant de la finca de "Cal Font", on desenvolupem l'activitat ramadera. És feina 100% de pagès i va a temporades. Seguim el cicle de la natura i de les vaques. Quan és l'època de parts, per exemple, doncs toca està pendent d'elles per assegurar que tot vagi bé, no hi hagi complicacions, etc. També cal controlar les pastures, els cultius, per generar aliment per les vaques en èpoques que la pastura és més escassa, gestionar l'entorn, els boscos de la zona...En resum, cuidar el territori a través de la ramaderia.

Per altra banda, la gestió de "La Cooperativa", requereix d'un altre tipus de dedicació. Som dos socis que portem la direcció.

I per completar la diversificació del negoci, tenim l'agroturisme. Sóc la responsable de la gestió de reserves i contacte amb el client. Cal estar pendent del perfecte manteniment, neteja i demés de la casa i l'entorn, per tal que l'estada dels clients siguis plenament satisfactòria.

Com van ser els inicis?

El projecte és un projecte familiar, hi vaig créixer. De jove ja tenia clar que em dedicaria a aquest sector. De fet, vaig estudiar Gestió i Administració d'empreses agràries.

Va coincidir que vaig finalitzar els meus estudis amb els incendis del 94. El daltabaix que van suposar, va comportar que el meu pare s'hagués de dedicar més a la gestió forestal, com ara treure els pins cremats... I jo ja em vaig incorporar a la gestió de l'activitat ramadera.

Tens un equip al teu càrrec?

Sí, "el nucli dur", som la família. Els pares, tot i que ja estan jubilats, encara són una peça important del projecte. En l'activitat ramadera i l'agroturisme, som unes 6 persones, entre els de casa i el personal extern que ens donen suport a temps complet o parcial. Hem de pensar que la vida a pagès i, en especial la ramaderia, és una activitat que requereix estar-ne pendent els 7 dies de la setmana, els 365 dies de l'any. Per tant, fer "els quadrants" de personal no és cosa fàcil.

I a l'agrobotiga, que també tenim obert cada dia de la setmana, hi tenim 3 persones atenen el públic.

Quin percentatge de dones teniu a la vostra empresa?

Aproximadament som un 50% de dones i 50% homes. Si bé és cert, que principalment el personal de l'agrobotiga són dones i el de l'explotació ramadera, a part de jo i la meva mare, són homes.

Teniu alguna política de conciliació familiar a la vostra empresa?

Pel què fa al personal contractat, els donem molta flexibilitat d'horaris. A La Cooperativa, per exemple, que obrim de dilluns a diumenge, són les pròpies treballadores les que gestionen els quadrants de personal i l'horari. S'ha aconseguit una rotació que els permet tenir uns horaris molt compactes i disposen de 5 tardes lliures a la setmana.

En la línia de negoci ramadera i agroturisme ja és més complicat, tot i que el personal extern també fa jornades compactes i ens complementem. Potser els que conciliem "més malament" (o més bé, segons t'ho miris) som els de casa, bàsicament perquè la feina és la nostra vida.

Mònica Pont

PROPIETÀRIA DE L'EXPLOTACIÓ AGROPECUÀRIA CAL FONT I LA CASA D'AGROTURISME LES CASES

Creus que és important que donem a conèixer referents femenins amb èxit perquè es perdi la por a emprendre o dirigir empreses?

Sí, és molt important, especialment en el nostre sector. El sector primari ha estat un sector liderat per homes, si bé la dona sempre hi ha estat, i ha estat una peça clau. Molt poques vegades se li ha donat visibilitat o el reconeixement que es mereixia. Actualment, cada vegada són més les dones, que com jo, són les titulars d'una explotació. No som una figura complementària a l'ombra de l'home. Tenim les aptituds, capacitat, formació... per poder emprendre i gestionar projectes amb èxit. Des de les feines més bàsiques del camp a cavall d'un tractor, com creant i dirigint projectes agropecuaris, agroturístics, alimentaris...

A nivell català, aquesta necessitat de donar visibilitat a la dona del sector primari, fa molt de temps que estava identificada. I, des de fa 3 anys, amb una vintena de dones, pageses i ramaderes, d'arreu de Catalunya, vàrem crear l'Associació de Dones del Món Rural. A hores d'ara, ja som gairebé 200 sòcies, treballant i construint una xarxa de suport per les dones del nostre sector. Sovint estem disseminades en el territori i molt allunyades entre nosaltres i encara dificulta més l'apoderament personal i l'oportunitat de crear iniciatives.

T'ha sigut fàcil arribar al lloc que ets? T'han posat alguna trava pel fet de ser dona?

Vaig fer el relleu generacional a casa, de manera molt natural. Sóc la gran de tres germanes, vaig tenir clar que volia ser ramadera des de petita, i ja em vaig formar per ser-ho. No sé si en el cas que hi hagués hagut un germà hauria estat diferent. Però la realitat és que vaig entrar a treballar en el projecte quan els meus pares encara estaven plenament actius, i mica en mica vàrem anar fent el traspàs. Si en algun moment m'han posat alguna trava, el problema l'han tingut ells. Sí que és cert que sovint a l'inici, proveïdors i altres homes amb qui tractàvem, demanaven per parlar amb el meu pare. Tot i així, força ràpid van aprendre que la nova interlocutora era jo.

Han qüestionat la teva vàlua només pel fet de ser dona?

Si ho han fet, han tingut ells el problema. A mi no m'ha preocupat mai massa... Jo ho he tingut sempre clar, em vaig formar, vaig tenir el recolzament dels de casa, he treballat dur i l'evolució del projecte ho avala.

Fa gairebé 30 anys que em vaig incorporar al projecte familiar. Potser a l'inici sobtava a la gent, però quan et veuen en el dia a dia, et guanyes el respecte.

Mònica Pont

PROPIETÀRIA DE L'EXPLOTACIÓ AGROPECUÀRIA CAL FONT I LA CASA D'AGROTURISME LES CASES

Quina va ser la teva motivació per a convertir-te en empresària?

És el que havia vist sempre a casa i ja m'agrada. Vaig tenir claríssim que em quedava i volia donar continuïtat al projecte dels pares.

Evidentment, els temps han canviat, hem anat evolucionant, hem diversificat el negoci amb la comercialització directe dels nostres productes a través de l'agrobotiga. Hem apropat el món rural al públic urbà, a través de l'agroturisme. M'agrada el món rural i viure a pagès i l'objectiu ha estat fer-ho a través d'una activitat sostenible.

Quina és la teva valoració de la trajectòria, des de que vas agafar les regnes del negoci?

Dins el sector primari tenim un problema greu. En els darrers 30 anys el preu dels productes que produïm i comercialitzem s'han congelat. Per contra, els costos (la maquinària, el gasoil i el cost de la vida en general) s'han incrementat considerablement. Això ha portat a una crisi global en el sector primari, que fa perillar la viabilitat dels projectes familiars com el nostre.

Diria que la valoració com a projecte empresarial és bona. Tot i trobar-nos dins un sector complex, que necessita un canvi de model a nivell polític. Per tal d'evitar la desaparició de projectes agrícoles i ramaders com el nostre. Això ens obliga a evolucionar empresarialment parlant. I a dedicar esforços a mobilitzar el sector, més enllà de la activitat ramadera, per tal de revertir aquesta tendència negativa que ens porta al despoblament rural. I aquí, el paper de la dona serà imprescindible, ja que pel sector és una mirada "nova", fresca, que pot contribuir a trencar inèrcies del passat.

De què et sens més orgullosa de la teva feina?

Arribar fins aquí, haver donat continuïtat i fer créixer el projecte familiar. I haver-ho fet des del lideratge femení. És una gran satisfacció personal.

Algun consell per a futures dones empresàries o directives?

Que no tinguin por pel fet ser dona, poden assolir els reptes; que es fixin de la mateixa manera que ho faria qualsevol altra persona. L'important és l'actitud, de dificultats n'apareixen per a tothom.

També els recomanaria que fessin xarxa, s'associessin amb altres dones o col·lectius femenins per fer comunitat i compartir experiències.

Si tu també vols sumar-te a la iniciativa, envia'ns un correu amb les teves dades a aceb@aceb.cat